

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 3 frt — kr.
Félévre . . . 1 > 50 >
Negyedévre . . . — > 75 >
Egyes szám ára 6 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.

hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(Népies kiadás.)

Szerkesztői Iroda

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.

hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratok vissza nem adat-
nak.

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek
föl.

Megjelen vasárnaponként.

A házbérkrajcár.

Pécs, 1898. nov. 18.

A város közgyűlése határozatot hozott, melyről mindenki tudja, hogy kormányhatósági megerősítést nem nyerhet, egyszerűen azért, mert ellenkezik a fennálló törvénnyel. Ez a határozat a házbérkrajcár behozataláról szóló szabályrendelet, amely a város összes lakosságát — tehát az állami tisztviselőket és a katonaságot is — közvetlenül fizetendő városi adóval rója meg.

A községi törvény világosan rendeli, hogy az állami és törvényhatósági alkalmazottak, hacsak külön adó alá eső vagyonuk a községben nincsen, minden közvetlenül fizetendő községi adóteher alól mentesek. A házbérkrajcár tehát, melyet a város az állami és törvényhatósági alkalmazottaktól közvetlenül szedni akar lakbérük arányában, törvénybe ütközik, tehát önmagában érvénytelen.

Ez ellen föllebbezni sem lenne szükséges, mert a törvényteleniséget az sem törvényesíthetné, ha esetleg az érdekeltek megnyugodnának benne, mert a tisztviselői állomány nagyon hullámzó s a városban jelenleg lakó tisztviselők nincsenek jogosítva törvényadta kedvezményekről az utánuk következők nevében is lemondani.

De a tisztviselők mégis föllebbeznek a törvénytelen határozat ellen, ami különös okoskodásokra készíti tisztelt iaptársunkat, a „Pécsi Naplót“. Már folyó hó

13-iki számában kijelentette, hogy a tisztviselők föllebbezése alig fog eredményre vezetni, mert többek között Pozsonyban is 7% házbérkrajcárt fizetnek az állami tisztviselők. Kivételes állapot csakis abban az esetben illetné meg őket, ha külön tisztviselő-telepet létesítenek Pécsen és erre előre is megszereznék az adómentesség kedvezményét.

Nos hát először is hiába hivatkozik bárki is akár Pozsony, akár más házbérkrajcáros város példájára, mert arra sehol Magyarországon példát nem fognak találni, hogy a város föl legyen jogosítva a tisztviselőktől és katonatisztekktől házbérkrajcár címén közvetlenül városi adót szedni. A hol a házbérkrajcár adója be van hozva, mindenütt a háztulajdonosokra lesz az kiróva, a város ezektől szedi be azt, nem törődve vele, vajjon a háztulajdonos képes-e ezt az adót lakóira áthárítani vagy nem.

A mi pedig a tisztviselői telep adómentességét illeti, hát arra nézve már van törvényünk, hogy az ingatlanok mikor és meddig adómentesek, ezen túl a tisztviselők házaik épen úgy adó alá esnek, mint bárki másé, mert hisz a tisztviselő csakis mint ilyen és nem mint háztulajdonos élvezi a törvényszerű adómentességet.

Mai számában aztán egy lépéssel tovább megy a „Pécsi Napló“ s arról a mozgalomról adván hírt, hogy az állami tisztviselők Német-Üröghön akarnak tisztviselői telepet létesíteni, kijelenti, hogy a tisztviselők hiába is mennének ki Német-

Üröghre lakni, mert a házbérkrajcár adót a tisztviselőktől, hivatalnokoktól a lakbérilletményekből vonják le már a kifizető pénztárnál, mint az állami adót s nem kérdezik az illetőtől, hogy Párisban, vagy Mislenyben lakik-e.

No itt buzgalmában nagyon elvetette a sulykot, tisztelt iaptárs, mert hát tessék megengedni, Pécs városa házbérkrajcárt mégis csak a saját területén levő lakások után van jogosítva kivetni, s a szabályrendelet is — a dolog természetéből folyóan — csupán a Pécsen lakóktól rendeli azt szedtetni s bizony az a tisztviselő, aki kimutatja, hogy ő nem Pécsen, hanem Párisban, vagy Mislenyben lakik, a pécsi házbérkrajcár levonása nélkül fogja megkapni lakbérilletményét, ha még annyira helyben is hagyná a kormány a szabályrendeletet.

Azt is mondja a „Pécsi Napló“ mai közleményében, hogy odafönn a kormány nál már előzetesen megadták a szankciót a házbérkrajcárhoz, a föllebbezés eredményében hát bizni nem lehet. Nos, mi határozottan kétségbe merjük vonni, hogy az olyan szabályrendeletre, amely a várost följogosítja a tisztviselőktől és katonatisztekktől közvetlenül házbérkrajcár-adót szedni, a szankciót akár előre megadták, akár utólag megadhatnák.

De hasztalan adnák is meg, mert ha a kormány meg is adná szankcióját a törvényellenes szabályrendeletre, az a törvénnyel szemben érvényesíthető mégsem

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Bucusu.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Ennek is végének kellett lenni. Lekisértük az utolsókat is a teremből. Mámoros fővel támolyogtunk vissza az elhagyott termekbe. Egy-két csillár próbált még versenyre kelni a ragyogó napsugarakkal. Fáradsága hasztalan küzdelem volt. A messze kéklő égbolton már a hajnal pirkadó fénye pompázott. A nyitott ablakokon át a nyári reggel balzsamos illata özlött a ragyogó falak közé.

Bál utáni hangulat ült lelkünkön. Végig mentünk Kálmánnal egyszer-kétszer az üres termen. Csüggedt fővel, lassu léptekkel. Elvont előttünk az elmúlt éj minden kedves emléke. Itt egy szalag, amott egy hervadt rózsza, itt egy elfeledt legyező, amott egy elhullott szegfű ötlött szemünkbe: apró emlékei az eltöltött óráknak.

Szótlanak voltunk. Jóformán még emlékezni se tudtunk. Mindkettünk szívét ugyanazon gondolat töltötte el. Tudtuk, hogy utolsó napunk ez, melyet még együtt tölthetünk s azután a barátság is szétfoszlik, mint a korai kőd.

Képzelnünk próbáltunk, hogy nem igaz

ez. A mai válással még nincs vége a barátságunknak. De hiába, mindig előbbre tolakodott gondolatunkban a való. Még az este a vakító villanyfényben elkallódott a kedves percek között az elválás ideje; de reggel a fénylő napsugarakkal valóra ébredénk. Ami álom volt még a hazug lámpák mellett, a közönséges nappali világításnál rideg színekben állott előttünk.

Vártunk, halasztgattuk az időt a hallgatással. De egyre közelebb jött a kínos perc. Meg kellett törnünk a csendet. Éreztük mind a ketten, hogy vallomással tartozunk egymásnak. Elgondolkoztam; de elmerülve is sejtetem, hogy min gondolkozik ő.

Nagy tusa ment végbe keblében. Kínos helyzetben volt szegény. Félte őrzött titkát kellett feltárnia s tudta, hogy e titkot nekem rettenetes lesz végig hallgatni. Ugy szerettük volna mindketten elpalástolni valami utonmódon a dolgot, de lelkünk kérlelhetlen volt: az elválással végbe kellett menni ennek is.

Kálmán mégis erősebb volt mint én. Én nem mertem, nem tudtam könnyíteni lelkének kétségéin. Nem voltam egy árva szónak birtokában sem.

De ő legyőzte önmagát; uralkodni tudott eszével szívén. Oda vonta széles mellére fejemet, átölelt izmos karjaival s egy közeli pamlaghoz vont. Eltemettem arcomat ölébe s szé-

gyenkezve morzsoltam egy könnyet szét szememben. Azután felpillantottam reá s Istenem! föltekintő arcomra egy meleg könnycsepp hullott.

Ez kihozott teljesen sodromból. Odabóultam vállaira s kétségbeesve fordultam hozzá. De eleinte még szólni sem tudtam. Gondolataim örült gyorsasággal kergették egymást agyamban. Mi lehet ez? Mit tehettem én, hogy csak az önzetlen barát szemei könyekre fakadhattak? Mit vétettem, hogy ennek a nagy fiúnak itt sirni kellett?

Irtóztató helyzetben voltunk. Most már szóhoz jutottam. De hiába fordultam hozzá, könyes szemei mereven függtek arcomon. Végre nagysokára, midőn már hideg veritek gyöngyözött arcomon, kihuzott zsebéből egy kis selyemkendőt, megtörülte gyöngéden homlokomat, még mindig könyező szemeit s esdve nyújtotta felém a kis kendőt:

— Gyerek! — soh'se szólított másképen — csókold meg egyszer ezt a pici selymet.

Megtettem. Mohón emelte ő is ajkaihoz s görcsösen csókoltatta végig. Mignem könyek gyűltek szemébe; de most már még erősebb akart lenni, szétmorzsolta szemeiben az áruló cseppeket. Még szorosabban magához vont karjaival s halkán, majdnem elhaló hangon susogta:

lenne. A törvény által községi adómentesség kedvezményével fölruházott minden tisztviselő jogositva lenne az adókvetés ellen a közigazgatási bírósághoz folyamodni s ez kénytelen lenne azt megsemmisíteni annak a törvénynek az alapján, hogy sem helyhatósági szabályrendelet, sem a kormány rendelete a törvénnyel nem ellenkezhetik.

Egészen más lapra tartozik a kérdés, a mit a „Pécsi Napló“ feszeget, hogy igazságos és méltányos lenne-e, ha az állami tisztviselők is hozzájárulnának a városi háztartás költségeihez, mikor a város fejlődésének és haladásának minden előnyeit a város többi polgárával együtt élvezik, koptatják a város aszfaltját, használják a város iskoláit és élvezik az utcák gázvilágítását stb.

Hogy ilyen körülmények közt az igazság legelemibb követelményeivel ellenkezik a községi terhek alól való mentesség, az iránt — úgy hisszük — nem foroghat fönn véleménykülönbség, de amíg ez az igazságtalanság törvény, addig hiába okoskodunk, hiába harcolunk jogbölcészeti elvekkel, ez legfőleg a törvénynek igazságosabb alapra való fektetésénél jöhetne szóba, ha nálunk a törvényhozásban a logika és az igazság örök törvényei számba vételre egyáltalán igényt tarthatnának. Mert kell-e a józan logikának hajmeresztőbb fejtegetésre állítása, mint a mikor az állam azt mondja alkalmazottainak: „adok nektek fizetést, de levonom belőle a magam adóját s ezért kárpótlásul elengedem nektek ama község terheinek viselését, a melynek költséges intézményeit élvezitek.“

De hát akármilyen képtelenség, akármilyen igazságtalanság is az ilyen beszéd, a törvény így beszél s annak a beszéde előtt meg kell hajolai.

Ez is egyik eklatáns nyilvánulása annak a különös jóindulatnak, a melylyel a kormányok városaink iránt viseltetnek; méltán sorakozik ez is ahhoz a szipolyozó politikához, a melyet üznek a városokkal,

— Hát hiába, meg kell lenni. Ne legyünk tulságos érzékenyek! ezt irták fel nekünk a végzet urai; szenvedjük át! Tudom, hogy nem lesz újság, mit mondani fogok s fáj az a tudat, hogy minden szavam sajtó sebet szakgat fel mindkettőnk kebelében, de legyünk erősök!

Újra elhallgatott, nem tudott a biztatás dacára se erős lenni. Hisz mennél inkább akartunk uralkodni szívünkön, annál gyöngébbek voltunk. A helyzet szokatlansága is hozzájárult lelkünk állapotához s talán ez tette oly ünnepélyessé szavait, hogy még most is fülemben csengenek. Könnyes szemekkel, fuldokló hangon kezdte végre meg:

— Tudod, gyerek! imádtam azt a kis lányt, kihez téged egy csomó édes emlék köt. Nem tudtam ellenállani annak a jóságos léleknek, kiről esténként te oly ragyogó ábrándképeket festettél előttem. Éreztem, hogy az a tiszta, gyöngéd szerelem adja ajkadra a szavakat, melyekkel őt dicsőítetted, éreztem, hogy csak ez a boldog tudat töltheti be a lelket az ábrándképek fenségével. Eleinte bámultalak, később veled álmodoztam.

De miért is kellett neked annyit mesélni róla! Miért nem hagytál engem abban a prózai világban, hol eddig éltem? Egyhangú, de nyugodt volt az életem. Ez az új világ, hová jut-

minden állami intézmény elhelyezésénél, a mikor valóságos árverést tartanak s megszarolják a városokat azért az áldásért, hogy adómentes hivatalnoksereget telepítsenek falaik közé. Tessék hát csak továbbra is tolni a kormány szekerét, tisztelt városok, abban a boldog reményben, hogy egyszer majd talán mégis odavetik elétek koldus alamizsnaként, a mit követelni jogotok lenne.

Hát csak varjatok és nyomorogjatok, de hasztalan görnyedeztek, mert koldusok fölött könnyebb az uralkodás.

Mi ujság?

— (Városi bizottsági tagválasztás.) A III-ik választókerületben *Lauber* Rezső és a IV-ik választókerületben *Szellmann* Győző bizottsági tagok elhunytával megüresedett törvényhatósági bizottsági tagsági helyeknek december 4-én választás útján leendő betöltésére vonatkozólag a polgármester hirdetményt bocsátott ki. A hirdetmény szerint a III-ik kerület választói a városháza jegyzői hivatalában szavaznak s a választási elnök *Kindl* József, helyettese *Fekete* Mihály lesz. A IV-ik kerület választói a felsővámház-utcai iskolában földszint a III-ik leányosztály helyiségében szavaznak, hol az elnök *Ratkovics* Ferenc, helyettese dr. *Tróber* Aladár lesz. A választás reggel 9 órakor kezdődik és délután 4 órakor fejeztetik be. A III-ik választó kerülethez tartoznak: Anna, Bástya-u., Boltivköz, Irgalmas, János, József, Kálvária (belvárosi rész), Kazincy, Kisfaludy, Kis-Flórián, Király, Lyceum, Mária, Malom (belv. rész), Megye, Mór, Nagy-Flórián, Országut (Irgalmasok utcájától keletre eső belv. rész), Papnövelde-köz, Papnövelde-u., Percel, Plébánia-köz, Plébánia-u., Petrezselyem (belv. rész), Sörház (belv. rész), utcák, Majláth- és Széchenyi-terek. A IV-ik választó kerületbe esnek: alsó Balokány, Erzsébet, Farkas István, Felső-Balokány, Felső-vámház, Gründler, Ha-

tattál, tündéri szép, de lépten-nyomon tövisekre lép az ember. Minek kellett ez nekem! miért kellett ez az új élet! Miért is áhítottam a te életed után! Átkozott percek!

Megpihent. Szavai lassan hangzottak végig az üres termen, hol teljesen egyedül voltunk. A seb, mit egy-egy mondata ütött lelkemen, fájtn kinosan, de arcomra hulló könnyei enyhítették égő fájdalommat.

— De nem! nem! áldlak érte téged; még így a szenvedések közt is más, más az ember. Sohasem hittem volna, hogy ennyire más világ táruljon föl előttem. Mondogattad, hogy mi minden van abban a két szemben, csak olvasni kell tudni. Sohasem hittem.

De hiszek most. Él minden szavad. Imádom azt az angyalt; boldog vagyok, ha reá gondolhatok is.

És most, ez egyszer, óh egek Ura! imádni bűn. Rettentő bűn, mert szeretlek téged, a legtisztább érzellemmel s maró kínok gyötrik lelkem, ha csak gondolatban vétenék is elled. Tudom, hogy te is szeretsz engem, hisz az együtt töltött idő összeforrasztotta fiatal sziveinket. Szeretsz engem s ha én kétségbeesve, a győzelem reményében ki akarnám tépni lelkemből képedet, soha, soha megnyugvást nem lennék e földön.

Napok óta epedek egy reménysugárért

lász, Harangöntő, Katalin, Kis, Kossuth Lajos, Könyök, Lánç. Major, Malom (budai külv.) Orsolya, Pálya, Temető és Zsolnay-utcák, vásártér, Bányatelep és a város keleti külterülete.

— (A pécsi zenekedvelők egyesületének hangversenye.) A pécsi zenekedvelők egyesülete december hó ötödikén a Vigadóban hangversenyt rendez, mely alkalommal két hosszabb zenedarabot fognak előadni az egyesületnek vonós hangszereken játszó tagjai, *Ruh* Ernőné urnő énekszámokat ad elő, *Ternovszky* Margit kisasszony pedig zongorázni fog.

— (A jogász-segélyegylet ünnepe.) Életrealóságának szép jeléről tesz bizonyosságot a pécsi jogász-segélyegylet tisztikara azzal a munkálkodásával, melyet az egyesület anyagi segédeszközeinek gyarapítására minden alkalmat felhasznál. Egy idő óta sokat foglalkoztak azzal az eszmével, hogy a pénztár gyarapítására egy eddig még nem próbált módot kísérsenek meg. Bizottság alakult az egyesület tisztikarának és választmányának tagjaiból *Keresse* György elnöklete alatt *Liebhart* József, *Németh* Károly, *Fischer* Béla és *Réder* Károly joghallgatók személyében, a kik már mostanra befejezték az előkészületeket egy ünnepély megtartására, melyet december tizenegyedikén (vasárnap) délután a Vigadóban fognak megtartani. Szerepelni fognak ez alkalommal néhányan az ifjuság kebeléből, de felkérték dr. *Egry* Béláné és *Zelesny* Sarolta urhölgyeket s szintársulatunk kitűnő drámai hősnőjét, *Angyal* Ilkát is a közreműködésre, a kik a legnagyobb szeretetreméltósággal ígérték meg, hogy teljesítik kérésüket s énekeikkel, illetve szavalatukkal fogják emelni az ünnepély ékességét. Már az eddig említettek közül is kitűnik, hogy az ünnepély nagy vonzóerővel fog birni és mivel a belépti jegyek ára is igen mérsékelt összegekben lesz megállapítva, előre látható, hogy városunk közönsége kellő és megérdemelt pártolással fogja sikeressé tenni a jogász-segélyegylet tagjainak fáradozását, kik ily uton is iparkodnak nehéz anyagi körülmények között élő kollegáiknak megkönnyíteni a pályájuk bevezetéséig előttük álló akadályokat.

s ha ábrándaimba merülve magam elé állítom képedet s látom lelkületedet, elborul elmém. Sirok kinosan ilyenkor, táj még az is, hogy élünk.

Próbáltam elhallgattatni szívemet, hisz ez még csak gyermek érzélem, ezt még ki is lehet tépni a szívből: . . .

De mit is beszélek én itt annyit, mikor keserű minden szavam? Mégis, mintha könnyebb volna lelkemnek, ha nehezen ugyan, de utolsó gondolatombig feltárom előtted lelkemet.

A mai mulatság teljesen megfosztott gondolataimtól. Egész este téged figyeltelek s mődön bepillantottam lelkedbe s tisztán állt előttem az, elment bátorságom minden tervtől. Pedig eddig reméltem még mindig. Azzal biztatom badar lelkületemet, hogy még az én szerelmemnél is őszintébb barátság fűz téged a leányhoz. Önzetlen barátság az, mit te értesz, ezzel hitegettem magam, de, csalódtam; te is imádot azt. Nincs reményem. Nem vigasztalhatsz meg! Ketten szeretjük egymást és ketten szeretünk egy lányt . . .

Göröcsösen szorított magához, könyvtől ázott arcunk egymáshoz ért, megcsókoltuk egymást és e csók a bucsucsók volt.

És e csók elődte az első tördőfést, melylyel az élet szinpadára léptünk át.

Zombory Dezső.

— (**Hazafias előadás.**) A németbolyi ifjusági egyesület helyiségében folyó hó 13-án hazafias előadást rendeztek Erzsébet királyné szobra alapja javára. Az előadás első pontja Beethoven »Trauermarsch«-a volt, a melyet négykézre zongorán Plank Kamill és Amberger Márton játszottak el igazi precizitással és nagy tanulmányra valló technikával. A második pont Klein Tivadar szabad előadása volt Erzsébet királyné emlékére, a melylyel nagyon meghatotta a közönséget. A harmadik pont Schubert »Wanderer« című dala volt, a melyet Plank Kamill hogy mily szépen énekelt el, az is bizonyítja, hogy előadását közkívánatra egy újabb darabbal kellett megoldania. A negyedik pont »Dorothea« két felvonásos szindarab volt. Története a római keresztény-üldöző császárok korában játszik s főszereplői Dorottya (*Burgstaller Aranka*) és Kalliszta római leány (*Kovácsolics Mariska*). A darab végén tabló volt. A menyei birodalomban volt látható a megdicsőült Dorottya, Kovácsolics Mariska és Burgstaller Aranka igazán fényes sikert arattak játékkukkal, a melyhez a többi szereplők is nagyban hozzájárultak. 5. Ezután »Eine Tasse Kaffee« című 1 felvonásos vigjáték került színre, a melyben előforduló elmés és komikus fordulatok nagyon mulattatták a közönséget. *Tisztl Anna* (Frau v. Langen) és *Dlusztus Anna* (Frau v. Bangen), valamint *Burgstaller Aranka* (szobaleány) kitűnők voltak. A többi szereplők is jók voltak. Végezetül Plank Kamill és Amberger Márton játszották el zongorán négykézre Suppé »Pique Dame« című nyitányát meglepő sikerrel és technikával. A bruttó-bevételei 67 frt volt. A tiszta jövedelmet felküldik Budapestre a szoboralap javára.

— (**Esküvő.**) *Máthievics István* államvasuti vasesztergályos, 17-én délután félnégy órakor tartotta egybekelését *Egry Mária*val, néhai *Egry Dávid*, volt államvasuti főkalauz leányával. Tanúk voltak *Ratkovics Károly*, vállalkozó és *Koller Gáspár*, iparos. Az új pár az anyakönyvvezető elől a székesegyházba vonult hosszú kocsisorban a nász néppel együtt, hol frigyüket egyházilag is megáldatták.

— (**Papszentelés.**) *Szákovics Ottó* és *Moyzis Imre* papjelölteket szombaton reggel 7 órakor szentelte fel áldozárokká a székesegyházban a megyéspüspök.

— (**Tüzek.**) Varasdon kigyuladt a minap *Genzler Ádám* és *Neumann Bertalan* portáján egy kazal szalma. Mire a tüzet észrevették, az a nagy szélben átcsapott *Schmidt Kristóf* pajtajára is és azt is elpusztította. A kár 760 forintot tesz ki. — Turonyban özv. *Pálkai Mihályné Szabó Zsófia*, temesmegyei dettai lakosnőnek egy háza kigyuladt. A házban *Ládzi János* volt a lakó, kinek a padlásra felrakott ingósága is a tűz martalékává lett, de az összes kár mégis csak másfélszáz forintot tesz ki. — Geresden *Krickler György* istállója égett le; Kapos-Szekcsőn *Molnár József* présháza; Beremenden pedig *Vuisics Lázó* háza lett a tűz martalékává. Hogy mindeme tüzek miből keletkeztek, azt a vizsgálatnak nem sikerült megállapítania.

— (**Megkerült a puska.**) *Mihálovits Pál*, pécsi vasuti őrtől, hónapokkal ezelőtt ellopott valaki egy kétesövű puskát. A káros feljelentésére megindított nyomozás nem

vezetett akkor eredményre, de most mégis kiderült, hogy a puskát ki lopta el. Sőt maga az ellopott puska is megkerült, a mennyiben a tettesnél, *Gáspár József* nagybicsérdi lakosnál meg is találták. A kiderült lopás ügye most a bíróságnál van.

— (**Véres bucsu.**) Döbröközön bucsut tartottak a legutóbbi vasárnap. A bucsumulatság persze kora délutántól késő éjig tartott, sőt belenyult a következő napba is. Mulattak a legények a *Heller Samu* kocsmájában, a hol legvirágosabb kedve *Vince Gáspárnak* volt. Azonban megirigyelte tőle a jókedvét *Szél Pál* és addig kötözködött vele, míg egymásba gabajodtak, *Szél Pál* a felharagított legény ellen egy sörös pohárral védelmezte magát s a verekedés közben úgy fejbe találta kölintani, hogy *Vince* véres fővel rogyott össze. A véresvégű bucsú folytatása majd a bíróság előtt fog lejátszódni.

— (**Megugrott tolvajok.**) *Kovács (Pelo) Mihály*, németbolyi és *Sárvári (Kelemen) Pál*, ellendi illetőségű kóborcigányok több lopást követtek el a pécsi járásban s a büntetés elől természetesen megugrottak. Büntésük is voltak, akik kézrekerülvén, a megindított vizsgálat során a lopások elkövetését egészen rájuk kenték. Most hát a két megugrott cigánynak körözését rendelte el a pécsi királyi törvényszék, kiket ha valahol kézrekeríthetnek, hozzák őket téli szállásra a kir. ügyészséghez.

— (**Meglopott asszony.**) *Kovács Istvánné* högyészi lakosnőhöz a napokban valami enyveskező jómadár belopózván, ellopott az asszonytól egy csomó drága öltözetet. A károsult nő feljelentésére megindult a nyomozás és csakhamar eredményre is vezetett, mert a tolvajt elfogták *Cruszkó Anna*, pincehelyi lakosnő személyében, a kinél a lopott ruhák egy részét meg is találták. Másik részükön már olcsó pénzért túladott, mire az igazságszolgáltatás kezeibe került.

— (**Utcai verekedés.**) *Bircek János* és *Arnold Béla* kőművesek *Kimpp Ferenc* házában voltak a napokban elfoglalva. Munka után egyik Zöldfa-utcai kocsmában berugtak. Munkaadójuk kint a Zöldfa-utcában találkozott a két becsipett kőművessel s figyelmeztette őket, hogy menjenek haza, ne dülöngéljenek utca hosszat, azonban csakhamar kénytelen volt figyelmeztetéseit abban hagyni, mert a két kőműves oly fenyegető magaviseletet tanusított, hogy *Kimpp* a megveréstől tartott. *Bircek János* és *Arnold Béla* aztán tovább mentek s a Kálvária-utcán valami fölött összeszólalkozva, egymást kezdték ütlegelni. A verekedésnek a rendőr vetett véget, ki a két kőművest bekísérte a városházára.

— (**Újabb borhamisítás: esetek.**) Az *Engel J.* fia bornagykereskedő cégnél tartott borvizsgálatok óta országra szóló szenzáció lett a borhamisítási ügyekből, s ehhez most újabb borhamisítási eset járult. Mint ugyanis Kolozsvárról a »Kel. Ért.«-nek jelentik, az ottani rendőség a vendéglősöknél és korcsmárosoknál vagon és pince-számra kobozza el a hamisított borokat. Több esetben az eljárást a rendőség maga a vendéglősöknek a kérésére indította meg, a kik a pécsi borhamisításról elterjedt hírek alapján gyanút tápláltak saját, de különben jóhiszeműleg vásárolt, pécsi eredetű boraik iránt. Egyik

vendéglős 12, 14 és 16 krért pincébe szállított s ott átvett borait kérte megvizsgáltatni. Hétfőn nyolc hordó pécsi hort foglalt le a rendőség. Kedden egyik előkelő vendéglős 18000 liter — szintén pécsi borára került a sor. S így tovább a rendőség alig győzi a »finom 10—12 kros ó-borok« lefoglalását. Elvárják a kolozsváriak, hogy ez ügyben a rendőség a legnagyobb szigorral tartja meg a vizsgálatot, sőt a mennyiben nagy a gyanu, hogy hasonló eredetű hamisítványokkal egész Erdély el van árasztva, a vizsgálatot a vidéki hatóságok is a legszélesebb mederben megkezdik. (Hát azok, akik 10—12 kros »finom-óborokat« vesznek, azok nem ludasok a dologban?)

— (**Öngyilkos házaspár.**) Belgrádban öngyilkosságot követett el egy magyar ügyvéd, *Asztalos János*, előbb közös elhatározással megölvén hitvesét is, ki vele osztotta meg hosszú évek keserveit. A tragikus sorsu ember nejével, *Náray Katalinnal* együtt, Pécsre való volt. Részt vett a szabadságharcban, azután idegenbe menekült. Évekig lakott Konstantinápolyban, 1867-ben pedig Belgrádba költözött, hol szép vagyont gyűjtött, de utóbb több vállalatba fogott, a melyek egytől-egyig igen rosszul sikerültek. Elveszett az egész vagyona, annál is inkább, mert kölcsönadott pénzt sem bírta behajtani. Öreg napjaira anyagi gondokkal kellett küzdenie, vagyonából csak a háza maradt meg, de már ezt is veszedelem fenyegette. *Asztalos* ugyanis pörösködött egyik rokonával. A pört elvesztette és attól félt, hogy háza is dobra kerül. — Ezt a szegényt nem tudtam volna túlélni — írja hátrahagyott levelében. Az öngyilkosságot — mint levelezőnk írja — nem vette észre senki. A szomszédok nem hallották a pisztoly-durrantást, csak másnap tudták meg a szomorú eseményt, a mikor az *Asztalos-házba* ellátogattak. Az egyik szobában ott feküdt a két halott. Mellettük nyoszörögve gubbaszkodott kedves állatjuk: egy kis majom, melyet még Konstantinápolyból hozott magával az öreg emigráns. A hűséges állatot csak nagynehezen tudták a holt gazdája mellől eltávolítani.

— (**Tessék szoptatni!**) Ez a föl-szólítás, természetesen, nem szól mindenkinek. Vannak emberek, akik nem tehetnek neki eleget, ezek a férfiak. És vannak olyanok, akik nem akarnak neki eleget tenni: ezek az asszonyok. A föl-szólítás csakis ezeknek szól és *Heubner* berlini egyetemi profeszortól származik. Fölolvasást tartott a szopós gyermekek táplálásáról s ebben mondotta ki, hogy az anya minden körülmény közt szoptassa a gyermekét. A szoptatás kötelessége ellen általában nincs kifogásnak helye. Még az idegeség és vérszegénység sem ok rá, hogy az anya ne szoptassa a gyermekét. Sőt épen bizonyos, hogy sok anya mindjárt nem volna sem ideges, sem vérszegény, ha teljesítené ezt a »szent és poetikus kötelességet.« Amiből majdnem az következik, hogy az olyan nő, aki ideges vagy vérszegény, törekedjék arra a lehetőségre szert tenni, hogy gyermeket szoptasson. Ha van természetes gyógyítómód, akkor ez a legtermészetesebb. És olyan, amely hamarosan népszerűvé lehet.

— (**Új aranyok, új fillérek.**) A m. kir. pénzügyminiszter a jövő évben következő pénznemeket fog kiveretni: 5,000.000

darab bronz 1 fillérest, 50,000.000 darab 2 fillérest, 1,0 0.000 korona értékben; ezenkívül 200.000 darab arany 10 koronást, 2,000.000 korona értékben és végül 810.000 darab arany 20 koronást 16,200.000 korona értékben. Mindössze 56,010.000 darabmal fog a forgalom növekedni, a mi 19,250.000 korona értéknek felel meg.

— **(Fecsegő gyermek.)** A sétaterén két szép gyermek játszik. A nagyobbik lehet kilenc éves és lány, a kisebb alig hat esztendő — fiú. Öreg ur sétál arra, s beszédbe ereszkedik velök:

— Testvérek?

Mariska: Igen.

— Kinek a gyermekei?

Pistike: A mamáé.

— Hát a papáé nem?

Pistike: Nem.

Mariska: De igen, kérem; csak hogy a papa nem lakik nálunk.

— Hát?

Mariska: A mama elköltözött tőle és minket is elhozott.

Pistike: Mert én is sirtam és nem akartam ott maradni a nevelőnővel, ha a mama elmegy.

— Hát a nevelőnő ott van?

Mariska: Ott.

— És a mama mért ment el a papától?

Pistike: Mert kis babája született.

— A mamának?

Mariska: Ej, de hogy! A papának!

— **(Éjszakai tragikomédia.)** Egy frankfurti fiatal házaspár házában furcsa komédia játszódott le. A férj éjjelenként nagyon hortyogott, a mi az asszonyt idegessé tette, s feltette magában, hogy leszoktatja férjét erről a hibáról. A menyecske anyjával együtt egy éjjel a férj ágyához lopódzott, s a mély álomban lévő arcára hirtelen egy vizes kendőt borítottak. A férj azt hitte, hogy megtámadták, felugrott ágyából, hadonászott maga körül, miközben az éjjeliszekrény márványlapját lelökte, mely az anyós lábára esett s lábujjait összezúzta. A fiatal asszony egy ökölcsapást kapott az arcába, s egy fogát vesztette el. Az egész jelenet sötétben történt. Elképzelhető mindnyájuk meglepetésére, a mikor lámpást gyújtottak.

— **(Egy kis tévedés.)** Egyikén a híres Pullman-hálókocsiknak történt a következő tragikomikus eset: Egy utas este felé egy kissé bekapva föl száll a vonatra. Egy dollárt ad a szerezcsen kalauznak s meghagyja neki, hogy másnap reggel Omaha állomáson podgyászával együtt tegye ki. Értésére adja, hogy talán nem épen tulságosan szeretetreméltó kedvében lesz, mire a kalauz azt feleli, hogy majd gondoskodik róla. Másnap kilenc órakor fölébred az utas, miután régen elhagyták Omaha állomást. Dühösen csönget a kalauznak. A szerezcsen bejön, az arca meg van dagadva s össze vissza karcolva. Az utas ráförmed, hogy mért nem keltette föl idején. — Oh . . . felel a szerezcsen csöndesen, hát maga az az ur, a ki Omahában ki akart szállni? Ha maga az az ur, akkor csak azt szeretném tudni, hogy ki volt az a másik, a kit én Omahában kitétem a perronra.

— **(Berugott asszony.)** Blumné berugott. Nem is tudja senki talán a másik nevét, mindenki csak a »Blumné« név alatt ismeri azt a részegeskedő asszonyt, a ki szesz állapotban óriási botrányokat szokott csinálni az utcán, az utcagyerekek nagy öröme. 13-ikán délután is nagy népcsoportot okozott a siklósi-uton botrányos viselkedésével, míg a rendőrség a kórházba nem szállította.

— **(Jó fogás.)** Jó fogást tett a mi nap a herceg-szóllósi csendőrség. Elfogott egy

Radics Károly, sátoristye pusztai születésű csavargót, a ki egész üzletszerűleg követte el a lopásokat s azokból élt meg. A Lapánca melletti Idahof-pusztán, a dályogi Erdőfü-pusztán, Mohácson, Hercegföldön és Főherceglakon követett el lopásokat, elemelvén mindazt, a mi kezeügyébe esett; sőt *Szloboda* Gyula mohácsi lakostól két vadászkutyát ellopott, melyeket aztán eladott s az értük nyert pénzt elmulatta. Az elfogott tolvaj most a mohácsi árásbíróság börtönében pihen babérain.

— **(Késelő após.)** Szikinger János Rókus-utcai lakost 16-án este meglátogatta apósa *Wagner* János, aki mint durva, kötődő ember, általánosan ismert. 16-ikán este, amint veje lakásába lépett, annak felesége épen virágkészítéssel volt elfoglalva. *Wagner* János durva hangon rátámadt, hogy miért tölti idejét ily haszontalanságokkal, mire az asszony azt felelte, hogy ahhoz neki (*Wagnernek*) semmi köze. Erre a veszekedő természetű *Wagner* az asztalon álló lámpa aljával oly erősen verte fejbe *Szikingernét*, hogy a szegény asszony elszédült. *Szikinger* János erre megragadta apósát, hogy a lakásból kidobja, de *Wagner* nem engedte magát, hanem kést rántva, azt vejének karjába dőfte. Csak midőn hosszas dulakodás után az asszony — ki időközben föleszmélt ájultából — a kést kicsavarta *Wagner* kezéből, akkor sikerült a férjnek a késelő apóst kidobni. Az ügynek a bíróság előtt lesz folytatása, ahol a megkéselt vő és felesége panaszt emeltek *Wagner* János ellen.

— **(Utcai csata.)** Valóságos csatát vívott a napokban körülbelül *hatvan* iparostanonc a Kálvária-utca és Ágoston-tér sarkán. A táncpróba alatt valami fölött összezördültek s eszméiket kint az utcán két pártra oszolva, verekedéssel tisztázták. Volt is betört fej, kékre vert hát és összekarcolt arc elég, míg a rendőrség szét nem kergette a veszekedő inasokat. Érdekesek a fegyverül szolgáló tárgyak is. Van közöttük: ólmos végű bot, kutyakorbács, nádpálca, parittyá, tégladarab, kancsuka stb. A verekedők közül tartóztatta a rendőrség: *Schneberger* János kőműves inast (Kálvária-utca 11.), *Kaszánovits* Ferenc kőműves inast (Kálvária-utca 7), *Flegl* Antal szobafestő (Szöllő-utca 4), *Lauber* Károly bádigos inast (Papnövelde-utca), *Dietneh* József (Kálvária-utca 51), *Katics* József kőműves inast (Majláth-utca 17), *Grün* Sándor részöntő inast. A többiek, midőn a rendőröket közeledni látták, megugrottak, azonban ők is nemsokára biztos zár alá kerülnek. A letartóztatottak között levő *Flegl* Antal csak nem rég volt a rendőrség kezei között utcai ortvátadásért.

— **(Megugrott lókötők.)** A napokban *Sándor* Ferenc beremendi lakos istállójába két cigánylegény tört be, s az istállóban levő lovak közül egy sárga lovat elakartak kötni. A zajra azonban az istálló hátuljában alvó kocsis felebredt, s a cigányok egyikét éppen abban a pillanatban csipte meg, midőn a lovat az udvarra vezette. A cigány nem hagyta magát, hanem rövid dulakodás után gáncot vetett a kocsisnak, aki erre elesett, míg a cigány azalatt társával együtt kereket oldott és megszökött. A lókötőket most erélyesen nyomozzák.

(Sirba vágyott.) Fiatal, alig tizenhat éves leányka akarta magát a napokban Szalántán elemészteni. Szerelmes volt egyik falubeli legénybe, de szülei ellenezték a házasságot, mert a lány még nagyon fiatal. Sez keserítette el annyira a szép *Kopasz* Viktoriát, hogy tegnapelőtt délután, midőn azt hitte, hogy senki sem látja, beleugrott a kutba. De miután ilyenkor már igen hideg a víz, a szép *Viktoria* is kellemetlennek tarthatta a helyzetet, mert alig hogy beleugrott a vízbe segítségért kiabált. Ki is huzzák csakhamar a kutból, s így a szerelmi tragédiának szerencsére csak egy alapos nátha lesz a vége, no meg esetleg — az esküvő. A szobában az asztalon egy cédulát találtak, melyre ez volt írva:

»Bocsássatok meg. Sirba vágyom.

Viktor.

— **(A vetélytársak.)** Egy leányt szerettek *Kákics* községben *Garai* Mihály és *Kakas* Antal. A leány nem vallott ugyan szint egyiknek sem, de azért mindakét legény remélt és csak abban látta szerelmének akadályát, hogy a másik is mindig mellette van. *Kakas* Antal végre ezt tűrhettelessen találta s mikor a vasárnapi szokásos táncmulatságról hazafelé mentek, *Garait* megtámadta s egy kerítésből egy karót felszakítván, azzal véresre verte. Vetélytársa alig tudott előle menekülni s így ő lett a győztes a szerelmi versengésben. De ezt a győzelmet a bíróság előtt bizonyára drágán fogja megfizetni.

— **(Városok kongresszusa.)** Érdekes indítványt intéz Győr törvényhatósági bizottsága az összes magyar városokhoz. A körirat, a melyet legközelebb szétküldenek, utal a városok közös bajaira s oly mozgalom kezdeményezését javasolja, melynek célja a városok kongresszusa volna, egyben kérdést intéz az összes törvényhatósági városokhoz, hogy hajlandók-e a kongresszus tartására, a melyen közös érdekű ügyeiket megbeszéljék, belevonni a rendezett tanácsú városokat is a mozgalomba és végre hol kívánják a kongresszust megtartani.

— **(Megszüntetett hajójáratok.)** A Magyar Folyam- és Tengerhajózási Részvénytársaság igazgatósága közhírré teszi, hogy a rendes hajójáratokat Baja és Apatin között az előrehaladt időnyre való tekintettel november 30-án megszünteti.

— **(Veszedelmes csemeték.)** Pénz- királyok, a kik mint cipőtisztítók, vagy ujság-elárusítók kezdik meg pályafutásukat: hirlapok, melyeket gyerekek irnak; iskolásfiúk, kik milliókat gyűjtenek országszerte, hogy páncélos hajókat vásároljanak: Amerikában ez mind nem ujság már. Ellenben egészen új dolog, irják Newyorkból, hogy például egy tizenkét éves legényke Maine-ből, névszerint *Steuler* György, mint hajókormányos szolgál a *Gardiner* és *Plensaut* Pont között járó helyi gőzösön; vagy hogy a nyolc éves *Dugan* Harry apja cégének érdekében börtben utazik s mindjárt első utjából kilencszáz mértőld bejárása után háromszáz dollár haszonnal érkezett haza. De éppen olyan csodaszámba megy az is, hogy tizenkét éves gyerekek, mint politikai szónokok működnek a képviselőválasztásokon. A legtöbb sikert aratta e nagyreményű itjak közül *Watsok* Ferenc, a ki Newyork alsó keleti részén, mint utcai szó-

nok lépett föl. Politikai jogainak kifejtésében elvtársainak egész serege támogatja, mely új-jongva hullámszerű nyomában utcáról-utára és szolgálatkészen cipeli utána repülő tribünjét, egy ócska vászonládából kombinált sajátos alkotást. Bár az ifju szónok többnyire az újságok vezércikkelyeinek hatásosabb frázisait mondotta el, helyyel-közzel mégis megtapsolta a több ezer főre menő tömeg. Szóval, rettentés sorsa lesz a jövő században a derék, munkás férfinak: nemcsak az emancipált asszonyokkal kell majd fölvenni a munka terén a versenyt, hanem a gyerekek is veszedelmes versenytársai lesznek.

— **(Szivarvégek.)** A berlini szivarvég-gyűjő egyesület most üli fennállásának 33-ik évfordulóját. Az egyesület a levágott szivarvégek értékesítéséből folyó összeget szegény gyermekek felruházására fordítja. Adományát rendszeresen karácsony táján osztja ki. Felemlítésre méltó, hogy az egyesület fennállása óta épen 2000 szegény gyermeknek okozott édes karácsonyi örömet.

— **(Keresztelő folyadék.)** Amerikában az most a vita tárgya, hogy az amerikai hadihajókat ezután mily folyadékkal kereszteljék meg. Eddig a pezsgő volt a divatos, de már a »Kentucky« ormányán jóféle régi Bourbon whiskeyt folyattak szét. A mértékletességi egyetek persze erősen ellene vannak minden szeszes itálnak s a víz mellett harcolnak, ezt azonban sokan azért nem akarják elfogadni, mert a katolikus keresztelés kigunyolása lehetne. Most »Wisconsin« hadihajó keresztelésére készülnek s Wisconsin állam azért tiltakozik a pezsgő ellen, mert Wisconsin maga nem bortermelő terület. Legyen sör a keresztelő folyadék, mondják a wisconsiniek, mivel ők főképen ennek a gyártásában speciálisták. Ha a jövőre az lesz az irányadó, hogy a keresztapaságot viselő állam termékeit kell fölhasználni e célra, akkor New-Jerseyt csak almaborral, Észak-Karolinát terpentinnel, Pennsylvaniát petróleummal lehet kielégíteni.

— **(A sánta és a vak.)** Különös eset foglalkoztatja most a berlini büntető törvényszéket. A pör tárgyál az a fontos probléma szolgál, hogy kötelesség-e rendőr láttára a sánta embernek ugrania és a vaknak látnia. Akadt ugyanis Berlinben e testi fogyatkozásokban szenvedő két ember, ki legyőzhetetlen hajlandóságot érzett a biciklizés iránt. Összetették hát a pénzüket s vettek közösen egy tandem-biciklit. Elül ült a sánta, a ki más-különben igen jól látott; ő igazgatta biztos szemmel a kerékpárt, a miért viszonzásul az izmos lábú vak megkimélte őt a pedálok taposásától. A bajtársak mindinkább belejöttek a kerékpározásba s egyre merészebb kirándulásokat tettek. Egy ilyen alkalommal megesett velük, hogy olyan utcába tévedtek, a hol a biciklizés tilos. Nem is tartott soká s egy szigorú képű rendőr megintette őket. A sánta észrevette s azonnal fekezett. A vak tudakolta a fekezés okát s a fölylágosító válasz után sebtiben leugrott a bicikliről. De a sánta ember nem tudott elmenekülni. Eközben hozzájuk ért a rendőr és fölirta őket. A rendőrség két-két márkára ítélte a tilosba tévedt kerékpárosokat s az ítélet megokolásában súlyosbító körülménynek különösen kiemelte, hogy

rögtön le nem ugrottak a bicikliről, a mikor a rendőr tiltó kezét fölemelte. A kerékpárosok megtöbbszörözték az ítéletet, a melyben kifejtették, hogy egyedül csak testi hibájuk okozta a késlekedést. A birói ítéletet még nem mondták ki.

— **(Törbe csalta.)** Topa Lajos szántói legény régóta boszut forralt Szőke Bertalan nevű legénytársa ellen. Ez azonban mindig gondosan kerülte s így nem tudott rajta boszut állni. Topa végre is cselhez folyamodott, hogy ellenfelét törbe csalja. Egy hirhordó öreg asszonnyal azt izentette Szőkének, hogy a kertek alatt várja az a menyecske, ki miatt még leánykorából ellensége lett egymásnak a két legény. Szőke hitt a jó hirnek, megjelent kitűzött időben a kertek alatt, ott azonban a menyecske helyett Topa Lajos várta egy bottal s rátámadván véresre verte. A törbecsált legény feljelentette furfangos ellenfelét a bíróságnál.

— **(Vélekedés.)** Összejön a Kossuth-utcában a derék Ambrussal egyik ismerőse, Gergely uram s kérdezi tőle:

— Hm, valami jutott az eszembe. Milyen fajtájú vizet szeret kelmed legjobban komám?

Ambrus egy kicsit megszegi a nyakát s birtelen oda mondja:

— Milyent? hogy milyent? Hát a tengervizet.

— Aztán miért?

— Mert azt nem lehet meginni.

— **(Turista-egylet Pakson.)** Csak nemrég adtunk hírt arról, hogy az országos Kárpát-egylet Dunaiöldvárótt Turista-osztályt létesített. Most Tolnamegyének egy másik helyén, Pakson is megalakult a Turista-egylet, a mint levelezőnk jelenti. Az egylet elnökévé Darócy Tamás, társelnökévé Bún Gusztáv választott meg.

— **(Három millió medália.)** December másodikán, királyunknak félszázados császárijubileumán 3.040.000 emlékérmét osztanak ki azok közt, akik a medáliákra, a szabályzatok szerint, érdemesek is és jelentkeztek is értük. Már mind a három millió kész, legközelebb elküldik őket a hadparancsnokságoknak és politikai hatóságoknak, hogy osszák ki őket. A bronz érmeiket ágyuércekből készítették, amelynek 92 százaléka vörösréz, nyolc százaléka pedig ón. A bécsi arzenál utján különféle helyeken készítették őket jórészt régi ágyukból vagy a bronz-ágyuk gyártásánál megmaradt ércdarabokból. Arany érmet csak ötvenet vertek, de ezeknek se jut valamennyinek gazdája. Kevés az olyan ember, aki a szabályzatok szerint just formálhat rájuk. Az uralkodó ház tagjai közül a királyon kívül csakis Rainer főherceg viselheti az arany emlékérmét. A többi főherceg csak bronz-medáliát kap. Az érmeik verése nem is került nagyon sokba. Egy-egy bronz-medália szalagostul 24 krajcárba került, míg az arany-érem ára körülbelül ötszáz forint. Mind a 3.040.000 arany-, ezüst- és bronz-érem veretése költsége egy millió forintra rug. Ezt a milliót a király a magánpénztárából adja. A három millió érem közül negyedmilliót a magyar pénzverő hivatal készített, háromnegyed milliót az osztrák pénzverő-intézet. Két milliót iparosokkal készítették.

— **(Menyasszonya bíróság előtt.)** Nürnbergben megtörtént az a páratlan eset, hogy egy menyasszony, fehér selyem ruhában és fején mirthus-koszorúval jelent meg a bíróság előtt. C. kisasszonyt súlyos testi sértés címén idézték a nürnbergi esküdtbíró elé, mert egy egész családot szénlapáttal bántalmazott. A vádlott hölgy a kitűzött időre pontosan megjelent, de megkérte a bírót, hogy egyelőre bocsássa el, mert tíz órákor lesz az esküvője. Az emberszerető bíró eleget tett a kérésnek, de egyben kikötötte, hogy a kisasszony tizenegy órákor jelenjen meg. A veszekedő hölgy azonban megfélekedett a tárgyalásról, mire a tárgyalást délutáni három órára halasztották és a vádlottnő ellen elővezetési rendeletet bocsátottak ki. Pontban három órákor elegáns kocsit állt meg a törvényszéki palota előtt, amelyből menyasszonyi ruhában, fején fátollal és mirthus-koszorúval szállt ki a vádlottnő egy dedektív kíséretében. Amikor a harcias hölgy így fölkészülve vonult a tárgyalási terembe, a nagyszámu hallgatóság a hasát tartotta nevéttében, de az elnök komoly maradt, csendre intette a kacagókat és megtartották a tárgyalást, melynek eredménye az, hogy a fiatal asszony mézeshetéből tíz napot a fogházban tölthet. Ezalatt a vádlottnő, kinek türelme erősen próbára volt téve, egy szomszéd sörccsarnokban várt és a mikor vége volt a tárgyalásnak és a menyasszony lejött a törvényszéki teremből, a boldog pár megint kocsiba ült és egyenesen a templomba hajtatott, hogy a már előbb megtörtént polgári esketés után az egyházi áldást is megkapja.

— **(Ne szólj szám . . .)** Hogy egy némelyik asszony nyeltes volta gyakran menyői bajt okoz a férjnek, annak ismét fényes bizonyítékát nyújtja az az eset, mely tegnap a Nepomuk-utcán történt. Mint békés szomszédok már régóta együtt laktak egy házban Schneider Ede és Pintér János iparosok a feleségeikkel. Tegnap délelőtt azonban a jó szomszéd asszonyok valami fölött összekülönböztek, minek elmaradhatlan folytatásaként Schneiderné alaposan megkontyolta szomszédnéját. De délfelé a két ellenség már ismét összebékült. Pintérné azonban nem állhatta ki a dolgot anélkül, hogy a délelőtti affért el ne mondja férjének, ki haragra gerjedve átment Schneiderékhez s összeszidta a szomszédasszonyát. Természetesen Schneider Ede védelmére sietett a feleségének s a dolog méltó befejezéseként a két férfi kapott hajba. S most a két jóbarát oda kerül a bíróság elé, a hol panaszt emeltek egymás ellen, míg az asszonyok — kik a bajnak tulajdonképeni okozói voltak — csendesen szemlélik, mint bánik el a bíróság a beugratott férjekkel.

— **(A magyar nép eső-barométere.)** Álmos vagyok, — barnul a hajam, bogaras a jószág, — beszorult a hordó alkonája, — beszorult a csutora födele, — behallik a szomszéd harang, — bőrke szalonna meglágyult, — brekegnek a leveli békák, — csereg a gyöngytyuk, — csipnek a balhák: eső lesz, — dühösek a méhek, — fecskék alatt járnak, — foltosodik a kövezet, — fészül a ládafia, ablakráma, — fickándozik, csutkát, rongyot tép a disznó, halottal álmodtam, — kelepel a pók, — kapa, kasza fekedik, — kemény a harangkötél; — kiabál a

drótos: eső lesz. Leccap a füst, — ludak, kacsák örömben nem férnek a tóban, vízben, — mosdik a macska, — megereszkedik a húr, — megsurran az ablak, — messze ellátszik a hegy, — nedvesedik a só, — porban hentereg a szamár: eső lesz. Pipál a hegy, — pezseg a sok hangya, — rikoltoz a páva, — sokat szólnak a kakasok, — sok a csillag, — szemtelenek a legyek, — száraz a tenyerem, — szoros a zsákmadzag, — tyukszemem fáj, — tyukok, verebek fürödnek, — udvaros a hold, — viszket a fülem: eső lesz.

— **(Egy főszolgabíró ünneplése.)** Szentlőrincről írja levelezőnk, hogy ott Horváth István főszolgabíró tiszteletére — megválasztatása megünnepléséül — lényesen sikerült bankettet rendezett f. hó 15-én a járás jegyzői kara és a járási szolgabírói tisztségviselői. A banketten Rác Gusztó pécsi zenekara szolgáltatta a zenét s résztvettek azon a járási tisztségviselők és az összes községi és körjegyzők, valamint többen megjelentek Pécsről is. A banketten természetesen, a felkészöntők sem hiányoztak s az a késő éjjeli órákig eltartott a legjobb hangulatban.

— **(Gyermekek réme.)** Dárdán még egyre uralkodik a gyermekek között a roncsoló toroklob. Áldozatot is követel s a kis koporsókat egymás után viszik ki a temetőbe. Csodálatos, hogy a népiskolában még mindig nem szüntették be a tanítást, habár a szülők maguk is visszatartják gyermekeiket az iskolától, mert félnek a ragályos betegség terjedésétől.

— **(A Szentháromság szoborügye.)** Tudvalevőleg, a Szentháromság-szobrárt stilszerűleg és a pécsi ipar remekeit feltüntetőleg akarják restaurálni s erre a célra a műemlékek országos bizottságával is érintkezésbe lépett a város tanácsa. A tervek már készen vannak s most a szobor terepének megállapítása vált szükségessé. A városi főmérnök el is rendelte a szobor körüli tér felmérését, a mit ma teljesített Slezák Vitus, városi osztálymérnök. A felmérésre azért volt szükség, hogy a tér a restaurálásnak megfelelőleg rendeztessék s a szobor arányaihoz mérten felemelhető legyen.

— **(Térzenék a színház előtt.)** A cs. és kir. 44-ik gyalogezred zenekara f. hó 20-tól, vasárnapi naptól kezdve, minden vásár- és ünnepnapon délelőtt fél 12-től fél egyig a színház előtt térzenét tart.

— **(A vaiszló-vejt ut átvétele.)** Trixler Károly alispán és Koszits Kamill főjegyző Kovácsy Kálmán főmérnök kíséretében 15-én Vaiszlóba utaztak a vaiszló-vejt ut átvétele végett. Az ujonnan nyitott ut — melyet a megye építtetett — arra szolgál, hogy a káptalani uradalomhoz tartozó Moszlavine és Vaiszló között a közlekedést lehetővé tegye.

— **(Felmentés a bőjt alól.)** Hettyey Sámuel megyéspüspök körlevélben tudatja egyházmegyéjével, hogy a pápa a király ötven éves jubileuma alkalmából december 2-ára, a mely nap péntekre esik, az osztrák-magyar monarchia katolikus lakosságát a bőjt alól felmentette.

— **(Képviselői beszámoló.)** A szigetvári kerület országgyűlési képviselője Olay Lajos szombaton este Eötvös Károly, Komjáthy és Boda Vilmos képviselők társaságában Szi-

getvárra érkezett, hogy f. hó 20-án (vasárnap) délelőtt Szigetváron, délután pedig Darányban beszámolóját megtartsa.

— **(Gomba-mérgezés.)** Komicska Lipót vasuti munkás neje 15-én az utcán vásárolt gombát, melyből levest főzött. Ebéd után csakhamar Komicska és felesége rosszul lettek, olyannyira, hogy a házbeliek értesítették a hatóságot, a honnan Ludvig Ferenc dr. a helyszínére sietett s a megbetegedett házaspárnál gombamérgezést konstataált. Azonnal ellenszert adott a betegeknek, kik most már veszélyen túl vannak. A piacról élő közönség saját érdekében igen helyesen cselekednek, ha az utcán, vagy a házba járó elárusítottól való vevést elkerülné, mert ez által folyton ki van téve az ily veszélyeknek. Sőt a piacon is megtörténhetik az ilyesmi, amiért is nem tanácsos kora reggel, rendőrorvosi vizsgálat előtt vásárolni. A 16-iki hetipiacon is három kosár gombát koboztak el, melyet az orvosi vélemény mérgeseknek, élvezhetlennek mondott ki.

— **(Elfogott anarkista.)** A somogy megyei Marcali község egyik korcsmájába csütörtökön délután egy jól öltözött idegen munkás vetődött be és az ott talált embereket anarkista témákra kezdte oktatni. Hosszu beszédben nagy hangon fejtegette a tudatlan emberek előtt örült tanait, szidta a fejedelmeket és királyokat és kifakadva erősítette, hogy ha egyiknek is közelébe juthatna, biztosan megölné, mert annyi bomba áll rendelkezésére, a mennyit csak akar. A jelenlevők figyelmeztették, hogy ne beszéljen ilyeneket, mert ebből baj lehet, de az idegen büszkélkedve jelentette ki, hogy ő sem Istentől, sem embertől nem fél, mert neki külön törvénye van. A végén többször éltette Lucchenit. De erre már mindenki felugrált és az örült apostól felé rontottak, ki csak a korcsmárosnak köszönhetette, hogy néhány kisebb ütés árán menekülhetett a felbőszült polgárok karmai közül. Azonközben valaki értesítette a csendőrséget és a veszedelmes embert nyomban tartóztatták. A fogoly mindent beismert, semmit nem tagad, de a nevét sehogysem akarja megmondani.

— **(Ápolónői tanulók fölvétele.)** A magyar vörös-kereszt-egyesület hivatásos betegápolónők kiképzésére január elsején hat hónapos új tanfolyamot nyit Budapesten az Erzsébet-kórházban. Az üresedésben levő 12 helyre pályázhatik minden kifogástalan erkölcsű 20—40 éves nő, aki e nemes, de nehéz feladatra jobb meggyőződésből szánja rá magát s úgy testileg, mint szellemileg erre teljesen alkalmas. A folyamodványokat vagy a vidéki választmányok és fiókegyesületek útján, vagy közvetlenül az egyesületi igazgatósághoz (IV. Kecskeméti-utca 5. szám) legkésőbb december hónap 15-éig a következő okmányokkal fűl-szerelve kell beküldeni: a) keresztlevél, illetőleg anyakönyvi kivonat, b) ha az illető férjzett, beleegyezése a férjnek, szülőnek vagy gyámnak, c) erkölcsi bizonyítvány, d) hiteles bizonyítvány arról, hogy magyarul beszélni, írni és olvasni tud s kellő fölfogási képessége van, e) hatósági bizonyítvány a folyamodó családi viszonyairól és foglalkozásáról, f) egészségi és himlőoltási bizonyítvány. A részletesebb föltételek az igazgatóságnál tudhatók meg.

— **(Ötvenhét feljelentés.)** Ugyancsak rá jár a rud a pécsi kereskedőkre. Negyvenhárom kereskedő ellen érkezett feljelentés a rendőrséghez, akik mindannyian azért lettek feljelentve, mert többszöri figyelmeztetés dacára akként aggatták ki portékáikat a bolt előtt, hogy azok a járókelőknek vagy a kalapjaikat ütötték le, vagy ruháikat piszkolták össze. Utrendőri kihágás (a járdáknak portékával való elállítása) miatt tizennégy kereskedő ellen érkezett feljelentés.

— **(Veszekedő huszár.)** Egyik közei községben a napokban nagy feltűnést keltett egy huszár káplár, aki vidáman mulatott a korcsmában. Még cigány is került valahonnan, a ki kivilágos kiviradig húzta a nótákat a vitézlő káplár urnak. Mikor fizetésre került a sor, a káplár ur szörnyen adia az előkelőt, káromkodott, s fejbe veréssel fenyegetett mindenkit, a ki tőle pénzt mer követelni. De a korcsmáros nem hagyta annyiban a dolgot, hanem megfogta a hetvenkedő huszár legény gallérját, kijelentvén, hogy addig nem ereszti ki, míg nem fizet. Ezen aztán annyira feldühödött a jeles harcos, hogy kardot rántott a korcsmáros ellen, ki azonban mielőtt még ráüthetett volna a huszár, kicsavarta a kardot annak kezéből és a községi előjárósághoz küldött. A hatóság emberei lefűlelték a káplár urat, kiről csakhamar kisült, hogy soha sem volt *katona*, annál kevésbé huszár káplár. *Kreuzer* Mihálynak hívják a legényt, a ki ellen most megtették a feljelentést. Hogy honnan vette az egyenruhát, azt vonakodik megmondani, de valószínű, hogy a vizsgálat ezt is mihamarabb ki fogja deríteni.

— **(Az idei bányászünnep.)** A Dunagőzhajós társaság bányagazgatóságától nyert értesülésünk szerint az igazgatóság tisztikara, tekintettel a szeretett Nagyasszonyunk elvesztése fölötti általános gyászra, elhatározta, hogy a Borbála napi bányászünnepet a maga részéről az idén nem tartja meg a szokásos módon s a tisztikar diszebedje és táncmulatása ez alkalommal elmarad. Meg lesz tartva azonban az ünnepi istentisztelet, még pedig a budai külvárosi (Ágoston-téri) plebánia templomban december 4-én d. e. fél 10 órakor, valamint a bányatelepi, szabolcsi és hirdi templomokban. A munkás és felügyelő személyzet is megkapja szokásos Borbála-ünnepi ajándékát, a mely személyzetre nézve az ősi bányászünnep szokásos megtartása más tekintetben sem fog megszorítást szenvedni.

— **(Szerencsétlenség a gőzfürdőben.)** Egy fiatal tanuló, *Lokics* Dezső, a főreáliskola ötödik osztályának növendéke csaknem belefutott 13-ikán reggel a Pintér-féle gőzfürdő nagy medencéjébe. Elszédült, vagy elaludt, a mint a medence szélén a lépcsőn heverészett és lefordult a víz alá, a hol mozdulatlanul hevert, csupán a felszálló bugyborékok mutatták, hogy valaki van a víz színe alatt. Ezekről gondolta *Notter* Jenő bankhivatalnok és egy szintén ott fürdő, *Friedmann* nevű fiatal ember, hogy a harmadik fürdőző bizonyosan a víz alá merült s *Notter* bejárva a medencét, csakhamar megpillantotta a fiút, a ki mozdulatlanul feküdt annak alján. Kiáltott a szolgáltnak s azok egyike gyorsan a vízbe ugorván, kiemelte a fiút a medencéből, a zuhany alatt hideg vizet bocsátott rá, a fürdő egy másik alkalmazottja pedig orvosért

sietett, de orvos bizony csak másfél óra múlva érkezett meg a fürdőbe, mikor már a némileg magához tért fiut egy szolga hazavezette szüleinek lakására, a hol azóta már teljesen jól érzi magát.

— **(Szerencsétlenül járt kis fiu.)**

Schein György orsolya-utcai lakos három éves hasonnevű fia 15-én reggel vidáman játszott a magas földszint folyosóján. Játék közben a folyosó korlátjára lépett fel, miközben megszédült s a korláton át bukva, leesett az udvarra s koponyáját bezúzta. Súlyosan sérült állapotban vitték fel a lakásba, ahol a megremült szülők azonnal ápolás alá vették a kis gyermeket. A sérült fiut Ludvig Ferenc dr. gyógykezelte. Az orvosi vélemény szerint a sérülés súlyos volta dacára is nem halálos.

— **(Lopás részletekben.)** Dömötör

Gyula, dunaszekcsői lakosnál szolgálatban állt Reits Éva leányzó. A gazda annyira megbizott a leányban, hogy el sem zárta előle a pénzes szekrénye fiókját. Az Éva leányzó ezt a bizalmat azzal hálálta meg, hogy mikor a gazda nem volt otthon, megdézsmálta a pénzes szekrényt és részletenkint tizennégy forintot ellopott s a lopott pénzt elköltötte. Mikor turpisságra kisült, tettét beismerte és most várja a büntetését, a mi nem is fog elmaradni.

— **(Elárulta a részegség.)** Rád

községben Papp Gergely köröshegyi (somogy-megyei) illetőségű földmives részeg állapotban a község házára kerülvén, ott mikor megmozdították, egy zsakban a derekára kötve pénzhamisításhoz való eszközöket találtak. A mint kijózanodott, kérdőre vonták, hogy miképp kerültek hozzá a veszedelmes eszközök s akkor azt mondta, hogy Pemmer Pál dráva-palkonyai lakostól vette két forintért. A vizsgálatot most folytatják, hogy ki készítette a pénzhamisító eszközöket.

— **(A „Pécsvidéki tanítónők egyesülete”)** által rendezett nőikézimunkakiállításnak bevétele 263 frt 40 kr.; kiadás: 50 frt 62 kr. volt; tehát tiszta jövedelem 212 frt 78 kr., mely összegből még az »emléklapok« költsége fedezendő. Az egyesület az »Érzsébet«-szobor alapja javára 25 frtot adott, mely összeghez Wiesner Rajmárné urnő, mint az egyesület elnöknője, szintén 25 frttal hozzájárult.

— **(Agyonverték a pajtásukat.)**

Györköny községben az utcán verték félholtra Simon János oda való lakost, ki a kapott sérülések következtében meg is halt. Stercer Mihály, Stercer János, Gang Márton, Klézél Herman és Braun Lőrinc györkönyi lakosok ugyanis mulattak a korcsmában s közéjük keveredett a szerencsétlen áldozat is, a kivel szóváltásba elegyedtek, a minek az lett a vége, hogy a korcsma előtt botokkal addig ütötték Simont, míg csak mozgott. A gyilkosokat a csendőrség elfogta és vasraverve kísérte be Szegzárdra az ügyészség fogházába.

— **(Szerencsétlenül járt asszony.)** Józsa Istvánné Wirt Mária szent-

lőrinci lakosnővel könnyen végzetessé válható szerencsétlenség történt a napokban. Az udvarukban levő kutból vizet akart meríteni, mikor a nehéz vasvödör a láncról leszakadt és az asszonyt lábáról leütötte. A szegény nő épen az anyaság örömeinek nézett elébe, de a baleset következtében súlyos beteg lett s egy reménybeli élet semmisült meg azonkívül, hogy az asszony is élet-halál között lebeg. A megindított vizsgálat szerint a szerencsétlenséget gondatlanság okozta, a mennyiben a háztulajdonos, Mikó József, a megrozsdá-

sodott és gyenge láncot ujjal és erőssel nem cserélte fel s így állt be a szerencsétlenség.

— **(Az első thea-uzsonna.)** A pécsi Jótékony Nőegylet 13-án tartotta saját helyiségében az idei első thea-uzsonnáját. Már a kora délutáni órákban számosan keresték fel a Jótékony Nőegylet helyiségeit, a hol a nőegylet tagjai lekötözött szeretetreméltósággal kínálták vendégeiket gőzölgő theával, kávéval, avagy süteményekkel. Nagyszámú halála fölötti országos gyász miatt, most még nem volt tánc, a jelenlevők azonban mindamellett pompásan mulattak Farkas Sándor zenekarnak hangversenye mellett, melyet a gentry cigány díjtalanul szolgáltatott, ezzel hozzájárulván a maga részéről is a megjelenteknek a jótékony oltárára szánt filléreihez. A fiatalság vidám csevegéssel, a mamák kedélyes kártya-partikkel töltötték idejüket, s a jelen volt számos vendég a késő esti órákban, egy kellemesen eltöltött délután emlékével hagyta el a Jótékony Nőegylet termeit, a közeli vizionlátás reményében.

— **(Tolvaj feleség.)** Épületes feljelentést tett a kir. törvénytörvényésznél egy kereskedő. Azzal vádolja a feleséget, hogy a kasszából a kellelénél több pénzt emelgetett el és azt hol divatcikkekre költötte, hol pedig szüleinek adta. Ilyenformán mintegy 500 frt erejéig károsította meg, ráadásul egyizben, míg a férj az üzletben volt, összecsomagolta minden holmiját és 60 üveg befőttest s ezzel elpályázott haza. A bünvádi eljárás megindításán felül nyilvánvalólag válóper lesz a dolog vége.

— **(Fiu az apja ellen.)** A napokban egy izségi följelentés érkezett a mohácsi kir. járásbíróshoz: a fiu emel vádat az apja ellen. Peceljanin Márkó f. hó 3-án a mezőre távozott, s mire hazaért, fiatal feleségét embertelenül megkínózva, eszméletlen állapotban találta. Csakhamar megtudta hogy a véres bűncselekménynek saját édesapja a tettese. Mindkét karját törésig verte suhánggal és egyéb oly kegyetlen bántalmakat ejtett rajta, hogy az asszony, kit időközben beszállítottak a mohácsi László-kórházba, jelenleg közelebb áll a halálhoz, mint az élethez. Dr. Jellachich Lajos vizsgáló bíró kiadta a tettes ellen az elfogási parancsot.

— **(A nagyraemelt.)** Csinos, barna menyecske állított be 14-én délelőt az urával Rónaky rendőrkapitány elé. Furesa baja akadt egymással a házasfeleknek. Az asszony családi összeszólalkozás közben — elverte az urát. Mikor a kapitány megkérdezte a búsképű férjet, hogy mi a panasza? az nagy kalapforgatások közben mondta:

— Megvert az asszony!

— Magát?

— Engem ám. Mint a kétfenekű dobot!

A rendőrkapitány elmosolyodott a furesa állapoton, mert a csinos kis menyecske, a ki ott állt előtte, pirulva, szemleütve legkevésbé sem nézett ki harciasnak.

— Hát mondja asszony, igaz ez? — kérdezte a kapitány.

— Igaz kérem — válaszolt szégyenkezve a menyecske.

— S aztán hogy birt ezzel az erős emberrel megbirkózni?

— Már minthogy én? — kiáltotta most már büszkén a menyecske. Ide nézzen a tekintetes ur! — s ezzel feltúrta a kabátja ujját, mi által láthatóvá lettek a formás, gömbölyű karon kidagadó hatalmas izmok, melyek bármely athletikai club tagnak is diszére válhattak volna.

E megcáfolatlan argumentum után a kapitány sem kételkedhetett tovább s alaposan megleckéztette a büszke, nagyraemelt menyecskét, mi után a házasfelek békés hangulatban távoztak.

— **(Vigyázatlan kocsis.)** Könnyen végzetessé válható szerencsétlenséget okozhatott volna a »Hajó« szálló társas kocsija. Épen midőn a színházban a délutáni előadás véget

ért s a közönség özönével lepte el a Király-utcát, akkor hajtattott ki az állomásra a »Hajó« társas kocsija. A lámpája nem volt meggyújtva, mire egy rendőr megakartta a társaskocsit állítani. A kocsis azonban, hogy a rendőri figyelemzetést elkerülje, a lovak közé csapott s vágatva robogott végig a király utcán. A közönség sikoltva, kiáltozva menekült a járdákra s szerencsére komolyabb baj nem történt. — Egy katonatisztet meglökött ugyan a kocsirudja, de ennek sem történt komolyabb baja. A vigyázatlan kocsist a rendőrség szigorúan meg fogja büntetni.

Miért nem nősülnek a férfiak?

Miért? Édes Istenem, figyeljük csak meg a mai leányok életrendjét. (Tisztelet a kivételnek.)

Virrad a reggel és a napnak nem épen első sugara is ott csókolja meg a hófehér vállakat az ágyban; mikor aztán nagy sokára ugy 7—8 óra tájban felnyitja álmos pilláit, akkor első dolga a — reggeli. Még jó ha az ágyba nem viteti magának.

Délelőtt van, piacra kellene menni, főzni kellene, a háztartásban kéne utána járni a dolognak — ez azonban mind olyan dolog, amit a cseléd jobban elvégez helyettük, az ért hozzá, hogy a kofától egy-két krajcárt lealkudjon a maga zsebére, annak a honyha gőze nem okoz fejtájt és nem rejt migraint magában az istállószag.

A kerti munka sem finom leánynak való, attól megbarnul a hófehér kacsó s a takarításnak is épen csak ha utána néz, mire való a szobaleány?

Kézimunkát csaknem bolondság manap csinálni, hiszen a legszebb darabokat potom áron vesztegetik a boltban.

Hanem igen egy-egy kötet sikamlós francia regényt egy délelőtt kiolvasni, ez már nem tudta helyettük a cseléd elvégezni, ez nem okoz főfájást, ez nem barnítja meg a kacsót!

Az immel-ámmal elfogyasztott ebéd után, mely rendesen nem izlik, mert a ki nem dolgozik, annak étvágya sincs — jön a délutáni program: Vízit, társaság, kirándulás, egy tejezet regény, vagy ha már nagyon, nagyon unatkozik, még a himzést is előveszi!

Hát ugyan ki kívánhatna többet egy leánytól? Főleg, ha még az esti műsort is átnezzük: Koszorucska, bál, hangverseny, majális, juniális és juliális, színház stb. mind mind oly fárasztó dolog, hogy nem győzzük csodálni, ha valaki a mai lányoknak lustaságot vett a szemükre! Ily fárasztó munka után édes a pihenés és nem csodálhatjuk, ha a napnak nem épen első sugara 7—8 óra tájban is még az ágyban csókolja a hófehér vállakat.

És aki azt hiszi, hogy ez a tükör nagyon ferde képet mutat, az csalódik, mert sajnos, a jó házas nevelésű leány ma már kivétel számba megy.

Ime, ezért nem nősülnek a férfiak szívesen.

Gabona-árak.

Hivatalosan feljegyeztettek Pécs szab. kir. város 1898. évi november hó 19. napján tartott hetivásárán.

Az árak métermázsanként számíttatnak.

Buza uj 9.—9.20; kétszeres uj 7.—7.20; rozs uj 6.80—7.—; árpa uj 5.80—6.—; tavaszi —.—.—; zab uj 5.—5.30; búkköny 4.80—5.—. kukorica uj 4.—4.30; széna 2.—2.40; szalma 1.—1.20

Kínálat: erős, mintegy 600 gabona-kocsi volt a piacon.

Laptulajdonos Felelősszerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő
berendezésü

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok,
körlevelek, számlák, falragaszok,
meghívók, tánczrendek,
hivatalos és gazdasági
táblázatok, részvények,
alapszabályok,
névjegyek stb. elkészítésére.

Könyvkötészete

fel van szerelve

papirmetsző,
sodronyfüző,
perforirozó,
számozó,
aranyozó

stb. géppel, melyek segélyével
a legegyszerűbbtől a legdiszesebb
munkáig minden elkészíthető.

TAIZS JÓZSEF, PÉCS

Megye- és Mária-utca sarkán.

Nyomtatvány-raktárából

körjegyzői,

papi és ügyvédi nyomtatványok

jó papíron olcsó árért kaphatók.

PAPIRKERESKEDÉSÉBEN

különféle levélpapírok,

(Röntgen-féle sugaraknak ellenálló,

kerékpár-jelvényes stb.)

kaphatók.

Kuhn-féle író-tollak

nagy választékban.

Vidéki megrendelések
gyorsan és pontosan
eszközöltetnek.